

[Minister Viggo Starcke.]

skøn, må man gå uden for landets grænser, og dér er der af det ærede medlem hr. Per Hækkerup refereret en artikel fra det ansete schweiziske blad *Neue Zürcher Zeitung*, hvor der ligefrem tales om det under eller det mirakel, der er sket inden for det danske erhvervsliv.

Den 2. oktober var der en artikel i *New York Times Magazine* skrevet af professor Henry Steele Commager fra *Amherst College*, som har opholdt sig et år i Danmark som Fulbright repræsentant. I denne artikel, som hedder *Big Lesson from a Small Nation*, omtaler professoren, at Danmark er i færd med at blive et forbillede for andre nationer, det er et land med en regering, der fungerer enkelt og ligetil og til almindelig tilfredshed, med en økonomi, der giver hele befolkningen sikkerhed og velvære o. s. v. Jeg må over for den højtærede formand beklage, at jeg ikke bad om tilladelse til at bringe dette citat. I det ansete svenske tidsskrift *Samtid* og samtid har den svenske økonom Nils Kjellström haft en artikel med følgende titel: *Trekantens lykkelige Danmark*, som er fuld af konkrete oplysninger og fuld af anerkendelse af det, der er sket i Danmark sammenlignet med, hvad der er sket i andre lande. På baggrund af denne dokumentation har regeringen en vis grund til at sige, at det, der er sket herhjemme, er ikke bare sket af sig selv.

Fra det ærede medlem hr. Vagn Bro kom der et indlæg, som jeg tidligere har været stillet over for, bl. a. ved et af de udmærkede og behagelige møder, som vi har haftovre i det ærede medlem hr. Vagn Bros kreds, og hvor han nævnte, at den 29. maj 1957 udsendte retsforbundets kandidat i den stedlige kreds en proklamation, hvori han fordømte regeringsdannelsen og tog afstand fra den. Jeg skylder at oplyse, at denne regering blev dannet den 28. maj, og den 29. maj kunne det pægældende menneske ikke kende indholdet af regeringsaftalerne og regeringens politik. Der blev, da retsforbundet gik ind i dette regerings samarbejde, givet enstemmig tilslutning hertil fra folketingsgruppen, fra formandskabet, fra forbundsrådet og fra en styreforsamling, som bestod af 600 repræsentanter, og hvor vedkommende ikke var mødt op. Nu har enhver lov til at skifte parti, og det er ikke blot sådan, at der går

folk fra retsforbundet, det hænder også for venstre. Jeg kan f. eks. nævne, at i 1919 forlod min fader venstre for at tilslutte sig retsforbundet. Jeg var i al beskedenhed også venstremand dengang, og ikke sandt, man gør en gang imellem visse fremskridt i tilværelsen.

Jeg må takke det ærede medlem hr. Erik Eriksen for den tale, han holdt i dag, fordi den ved sin fuldstændige mangel på politisk indhold fritager andre fra at kommentere den. Den indeholdt praktisk talt ikke et ord om venstres politik, om venstres mål, om, hvad det var, det ærede medlem brændte for og arbejdede for. Den indeholdt ikke et ord til kommentar med hensyn til den række af misforståelser, som jeg havde påpeget i mit indlæg. Den indeholdt ikke et ord om det ærede medlem hr. Juul Jørgensens opsigtsvækkende indlæg i dag, og den indeholdt ikke et eneste ord om jordspørgsmålet og grundskyldspolitikken og hele den lange dokumentation for venstres stilling til dette vigtige og afgørende spørgsmål, som jeg havde rullet op. Der var ikke et ord, og de andre kommentarer, som det ærede medlem knyttede dertil, ligger i et plan, som jeg ikke ønsker at bestige. Det ærede medlem omtalte f. eks. min afdøde fader og hans forhold til Studenterforeningen, dog ikke på en særlig udtømmende måde.

Nu, da vi taler om Studenterforeningen, rinder det mig i hu, at det ærede medlem hr. Erik Eriksen vistnok talte dernede ved et venstrestævne i januar måned. Dér nævnte det ærede medlem hr. Erik Eriksen en række af de mærkelige ting, som blev sagt om ham for tiden. Det ærede medlem hr. Erik Eriksen nævnte deriblandt, at man somme tider beskylder ham for at have været medlem af retsforbundet, hvorpå fulgte stormende munterhed. Med denne udtalelse ønskede det ærede medlem hr. Erik Eriksen at efterlade det indtryk, at han ikke har været medlem af retsforbundet, og jeg vil derfor gerne spørge det ærede medlem: hvordan skal denne udtalelse forstås? Har det ærede medlem været medlem af retsforbundet, eller har han ikke været det? (*Erik Eriksen*: Nej, det forsikrer jeg for at jeg ikke har!). Jeg kan dokumentere, at det ærede medlem har været medlem af retsforbundet. Han har selv fortalt mig det, og han har fortalt, at grunden til, at han